

96- Gerçek şu ki Rahmân, iman edip Allah'ın rızasına uygun davrananlarda birbirlerine karşı yakınlık ve sevgi oluşturacak.

97- Ey ümmî nebî! Elbette ki biz, Allah'ın emirlerine uyup azâbından kaçınanları onunla müjdeleyesin ve azılı inkârcı insanları onunla uyarasın diye Kur'anı senin anadilinde indirdik ve açıkladık.

98- Biz o kâfirlerden önce de nice toplulukları yok ettik. Onlardan herhangi birini görüp hissettin mi ya da yerin derinliklerinden onlara âit bir fısıltı işittin mi?

TÂHÂ SÛRESİ

-TÂHÂ BÖLÜMÜ-

Esirgeyen, bağışlayan
Allah'ın adıyla,

1- Tâ, Hâ.

2- Ey ümmî nebî! Kur'anı, kendini yiyip bitirmen için indirmedik sana,

3- Yalnızca doğru yolu göstermen için indirdik, Allah'ın azâbından korkanlara,

4- Kısım kısım indirilmiştir sana bu Kur'an, yeryüzünü ve yüce gökleri yaratandan,

5- O Rahmândır, varlık tasarımını denetlemektedir,

6- Göklerde, yeryüzünde, bunların arasında ve yerin derinliklerinde her ne varsa yalnızca O'na âittir.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۖ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَا بِهِ لِسَانَكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ۗ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هَلْ تُحِشُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا ۙ

سُورَةُ طه مَكِّيَّةٌ

وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ۙ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۖ إِلَّا تَذَكْرَةً لِمَنْ

يَخْشَى ۗ تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ۚ

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي

الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ۗ وَإِنْ تَجْهَر بِالْقَوْلِ

فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ۗ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ

الْحُسْنَى ۙ وَهَلْ آتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَى ۙ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ

لَأَهْلِيهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ

أَوْ آجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۗ فَلَمَّا آتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى ۙ

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ ۗ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۙ

7- Sen yüksek sesle de kısık sesle de duâ etsen, O bilir. Çünkü O, aklından geçeni de senin bilinçaltını da bilir.

8- Allah vardır, O'ndan başka ilâh yoktur. En güzel isimler de O'nundur.

9- Ey ümmî nebî! Mûsâ'nın yaşadıklarından haberin yok mu?

10- Bir vakit o, gece yolculuk esnasında bir ateş gördü ve âilesine, 'Yerinizde durun! Kesinlikle gözüme bir ateş ilişti. Belki size oradan bir meşâle getiririm veya ateşin yanında doğru yolu gösterecek birini bulurum' demişti.

11- Oraya ulaşır ulaşmaz, 'Ey Mûsâ' diye seslenilmişti ona.

12- Allah buyurdu ki: "Bil ki ben senin rabbinim, hemen ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen Kutsal Vâdi Tuvâda rabbinin huzurundasın."

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
 فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ
 أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا
 مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تَلَكَ بِبَيْمِينِكَ يَا
 مُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي
 وَلِي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ الْغَيْهَا يَا مُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقِيهَا فَإِذَا
 هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
 الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ
 سُوءٍ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ اذْهَبْ
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي
 أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾
 وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي
 ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ نَسْبِحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾
 وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ
 أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

18- Mûsâ, 'O benim asamdır. Ona dayanırım, onunla davarlarım yaprak çırparım ve benim için başka işlere de elverişlidir o' dedi.

19- Allah buyurdu ki: "Onu yere bırak, Ey Mûsâ!"

20- Mûsâ hemen asasını bıraktı, nihâyetinde o hızla hareket eden bir yılanı dönüştü.

21- Allah buyurdu ki: "Onu tut ve korkma! Biz onu ilk şekline dönüştüreceğiz."

22- "Bir başka mucize olarak elini bağrına sok, lekesiz, göz kamaştırıcı bir beyazlıkta çıksın"

23- "Böylece büyük mucizelerimizden bazısını sana göstermiş olalım."

24- "Firavun'a git, doğrusu o iyice çığırından çıktı."

25- Mûsâ, 'Rabbim! Sebatımı artır,'

26- 'Görevimi kolaylaştırdı'

27- 'Peltekliğimi de düzelt ki,'

28- 'Sözümü iyice kavrasın onlar.'

29- 'Bana âilemden bir yardımcı da ver,'

30- 'Kardeşim Hârûn'u,'

31- 'Beni onunla destekle.'

32- 'Onu da görevime dâhil et'

33- 'Hem sana olan kulluğumuzu devam ettirelim,'

34- 'Hem de senin emirlerini insanlara devamlı tebliğ edelim.'

35- 'Elbette ki sen bizim herşeyimizi bilmektesin dâima.'

36- Allah buyurdu ki: "Dileğin yerine getirildi Ey Mûsâ!"

37- "Andolsun ki biz bir kez daha sana ihsanda bulunmuştuk"

13- "Ben resül olarak seni seçtim. Bu yüzden vahyedilecek olanı dinleyip itaat et."

14- "Bil ki ben Allah'ım, benden başka ilâh yoktur. Yalnızca bana kulluk yap. Beni anmak için namaza hakkıyla devam et."

15- "Herkesin çabalarının karşılığını görmesi için kıyâmet kesinlikle kopacaktır. Onun vaktini yalnızca ben bilirim, neredeyse gerçekleştireceğini de bildirmeyecektim."

16- "Aykırı isteklerine uyan ve kıyâmetin kopacağına inanmayan sakın seni de kıyâmete inanmaktan alıkoymasın. Sonra azâba uğrarsın."

17- "Sağ elindeki o şey de ne? Ey Mûsâ!"

38- “Bir vakit annenin zihnine verdiğimiz ilham,”

39- “O bebeği sandığa koyup sonra da onu nehre bırakmasıydı. Böylece nehir, benim de düşmanım, onun da düşmanı olan birinin görüp alacağı sahile çıkarsın onu. Ve sahiplenilmen için de seni cana yakın yaptım ki benim gözetimimde özenle büyütülüp yetiştirilesin.”

40- “Kız kardeşin peşinden gelmiş, ardından da seni sahiplenenlere, ‘Size onun bakımını üstlenecek birini göstereyim mi?’ demişti. Böylece neşesi daim olsun, üzülmesin diye seni annene geri vermiştik. Bir adam da öldürmüştün ama biz seni sıkıntıdan kurtarmıştık. Seni feleğin çemberinden geçirip sabrını ve şükrünü ortaya çıkartmıştık. O yüzden yıllarca Medyen halkının arasında yaşamını sürdürdün. Daha sonra vahiy zamanı gelince de çıkıp geldin, Ey Mûsâ!”

41- “Bana resûl olman için seni özenle seçtim.”

42- “Sen ve kardeşin mucizelerimle gidin ve emirlerimi tebliğ etmede zayıflık göstermeyin.”

43- “İkiniz de Firavun’a gidin. Doğrusu o iyice çığırından çıktı.”

44- “Gerçeği görüp anlaması veya korkması için söyleyeceklerinizi nazikçe söyleyin ona.”

45- Mûsâ ve Hârûn, ‘Rabbimiz! Gerçekten de biz onun bize karşı kibirli davranmasından veya tamamen çığırından çıkmasından korkuyoruz’ dediler.

46- Allah buyurdu ki: “Korkmayın, kesinlikle ben sizi koruyup kollarım! Her şeyi de iştirim ve görürüm.”

اِذْ اَوْحَيْنَا اِلَىٰ اُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۗ ۝۳۸ اِنَّ اَقْدِفِهٖ فِي التَّابُوْتِ فَاَقْدِفِهٖ
فِي النَّيْمِ فَلْيَلْقِهٖ النَّيْمُ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذُهٗ عَدُوُّ لِي وَعَدُوُّ لَهٗ وَالْقَيْتُ
عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِي ۗ ۝۳۹ اِذْ تَمْشِي اُخْتِكَ
فَتَقُوْلُ هَلْ اَدْرٰكُكُمْ عَلٰى مَنْ يَّكْفُلُهٗ فَرَجَعْنَاكَ اِلَىٰ اُمِّكَ
كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهٗا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَوَقَلْتِ نَفْسًا فَتَجٰنِبْنَاكَ مِنَ الْعِمِّ
وَفَتَنَّاكَ فُتُوْنًا فَلْيَبْتَئِ سِنِيْنَ ۗ فِيْ اَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ يَا
مُوسٰى ۗ ۝۴۰ وَاِصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِيْ ۗ ۝۴۱ اِذْ هَبَّ اَنْتَ وَاُخُوْكَ بِاَيَاتِيْ
وَلَا تَنبِيْا فِيْ ذِكْرِيْ ۗ ۝۴۲ اِذْ هَبَّا اِلَىٰ فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۗ ۝۴۳ فَقُوْلَا
لَهٗ قَوْلًا لَّيْسَ لَعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ۗ ۝۴۴ قَالَا رَبَّنَا اِنَّا نَخَافُ
اَنْ يَّفْرُطَ عَلَيْنَا اَوْ اَنْ يَّطْغٰى ۗ ۝۴۵ قَالَا لَا تَخَافَا اِنَّنِيْ مَعَكُمْ
اَسْمَعُ وَاَرٰى ۗ ۝۴۶ فَاْتِيَاهٗ فَقُوْلَا اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي
اِسْرٰٓءِيْلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بَايَةً مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلٰى مَنْ
اَتَّبَعَ الْهُدٰى ۗ ۝۴۷ اِنَّا قَدْ اُوْحٰى اِلَيْنَا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلٰى ۗ ۝۴۸ قَالَا فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسٰى ۗ ۝۴۹ قَالَا رَبُّنَا الَّذٰى اَعْطٰى
كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ۗ ۝۵۰ قَالَا فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُولٰٓى ۗ ۝۵۱

47- “Hemen ikiniz de ona gidin ve deyin ki: ‘Bizler rabbinin resûl-leriyiz, buna iman et. İsrâiloğulları’na da eziyet etme ve hemen bizimle beraber gönder onları. Biz rabbinden sana mucize de getirdik. Yalnızca doğru yolu izleyenler güvendedir.”

48- ‘Aslında resûlleri inkâr eden ve onların öğütlerine aldırış etmeyenlerin azâba uğrayacağı da bize vahyolundu.’

49- Firavun, ‘Ey Mûsâ! Sizin rabbiniz de kim?’ dedi.

50- Mûsâ, ‘Yarattığı her şeye gereken en uygun şekli ve özellikleri veren, sonra da bu özelliklere uygun olarak yapılacak olanın en doğrusunu gösteren, bizim rabbimizdir’ dedi.

51- Firavun, ‘O zaman bir resûle muhatap olmayan önceki toplumların durumu ne olacak?’ dedi.

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ٥٦
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
 وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى
 ٥٧ كَلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى
 ٥٨ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً
 أُخْرَى ٥٩ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَآلَى ٦٠ قَالَ
 أَجِئْتَنَا لِنُخْرِجَ جَنَّا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ٦١ فَلَنَأْتِيَنَّكَ
 بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ
 وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوِيًّا ٦٢ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ
 النَّاسُ ضُحًى ٦٣ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ٦٤ قَالَ
 لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ
 بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى ٦٥ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرَوْا
 النَّجْوَى ٦٦ قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ إِنْ يُرِيدَ أَنْ يُخْرِجَ جَاكُمُ
 مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى ٦٧
 فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى ٦٨

52- Mûsâ dedi ki: ‘Rabbimin değerlendirmesine göre onlarla ilgili bilgi zaten ezelde rabbimin mutlak ilmindedir. Rabbim ne şaşırır ne de unuttur,’

53- ‘Yeryüzünü size faydası olacak şekilde geçici bir barınak yapan, orada takip edilecek yolları sizin için meydana getiren ve gökten yağmuru lütfuyla yağdıran, O’dur.’ Böylece biz, insanlar ve hayvanlar için o yağmur suyuyla farklı özellikleri olan bitkilerin her çeşidinden ortaya çıkartmaktayız.

54- O bitkilerden yiyiniz ve hayvanlarınızı otlatınız. İdrak edenler için kuşkusuz bütün bunlarda büyük bir kudretin izleri vardır.

55- Sizi o yeryüzünün toprağından yarattık ve sizi o toprağı geri dönüştüreceğiz ve bir kez daha sizi o topraktan meydana getireceğiz.

56- Andolsun ki biz Musâ’ya vaat ettiğimiz mucizelerin hepsini Firavun’a gösterdik. Fakat o inkâr etti ve küçümsedi.

57- Firavun dedi ki: ‘Ey Mûsâ! Yaptığın göz boyamayla bizi yerimizden etmeye mi geldin?’

58- ‘O zaman biz de sana kesinlikle onun gibi bir sihir getireceğiz. Hemen seninle bizim aramızda, senin ve bizim karşı çıkmayacağımız uygun bir yer ve zaman belirle.’

59- Mûsâ, ‘Buluşma sizin bayram günü, insanların toplandığı yerde ve kuşluk vaktidir’ dedi.

60- Bunun üzerine Firavun işleri ele aldı, derhal sihirbazları topladı sonra da buluşma vaktinde onlarla geldi.

61- Mûsâ onlara, ‘Size yazıklar olsun! Uydurduğunuz yalanı Allaha dayandırmayın, bu yüzden O, başınıza getireceği azapla kökünüzü kazır. Allaha iftira eden hep başarısız olmuştur’ dedi.

62- Sihirbazlar kimseye belli etmeden konuşarak **hemen kendi durumlarını aralarında tartışıp,**

63- Dediler ki: ‘Bu ikisi de kesinlikle sihirbazdır. Sihirleriyle sizi yerinizden etmek, mükemmel düzeninizi ortadan kaldırmak istiyorlar,’

64- ‘Bu yüzden hilebazlık becerilerinizi bir araya getirin, saflarını sıklaştırıp tek vücut olarak ortaya çıkın. Bugün kim kazanırsa arzulan başarıya da o ulaşacaktır.’

65- Sihirbazlar, 'Ey Mûsâ! Sen mi becerilerini göstereceksin, yoksa ilk göstermeye başlayan biz mi olalım?' dediler.

66- Mûsâ, 'Hayır, önce siz başlayın' dedi. Nihâyet onların göz boyamalarından dolayı ipleri ve sopaları Mûsâ'ya hareket ediyorlarmış gibi görününce,

67- Âniden Mûsânın içine bir korku düştü.

68- 'Korkma! Kesinlikle sen daha üstünsün' buyurduk ona,

69- 'Sağ elindeki yere bırak da onların yalan dolanla yaptıklarını çabucak yutsun. Onların yalan dolanla yaptıkları sadece sihirbazların hilesidir. **Göz boyayıp insanları yanıltanlar nerede olurlarsa olsunlar başarıya eremezler.**

70- Olanların ardından sihirbazlar hızla secdeye kapanıp, 'Hârûn ve Mûsânın rabbine îman ettik' dediler.

71- Firavun, 'Ben size izin vermeden önce O'na îman mı ettiniz? Hiç şüphesiz o size sihir öğreten büyüünüzdür. Kesinlikle ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, sonra da kesinlikle hepinizi hurma dallarına parça parça asıp sallandıracağım. Hangimizin azâbının daha şiddetli ve sürekli olduğunu kesinlikle anlayacaksınız' dedi.

72- Sihirbazlar dediler ki: '**Bize gelen mucizelere ve bizi yoktan yaratana karşın seni aslâ tercih etmeyiz.** Ne yapmaya karar verdiysen onu yap. Senin hükmün yalnızca dünya hayâtında geçerlidir;

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ وَإِنَّمَا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ٦٥
قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا
تَسْعَىٰ ٦٦ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ٦٧ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ
أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ٦٨ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدٌ سَاجِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ٦٩ فَأَلْقَى السَّحْرَةَ
سُجْدًا قَالُوا أَمَنَّا بِرَبِّ هَرُونَ وَمُوسَىٰ ٧٠ قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قِيلَ أَنْ
أَدْنَكَ لَكُمُ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا تُطِعَنَّ
أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلِّبَنَّكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ
وَلَتَعْلَمَنَّ إِنَّمَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ٧١ قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا
مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ٧٢ إِنَّا أَمْنَا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ٧٣ إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا
فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ٧٤ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ
الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ٧٥ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ٧٦

73- 'Hiç şüphesiz biz, günahlarımızı ve bizim yapmamız için zorladığın sihri bağışlaması için rabbimize îman ettik. Allah'ın ödülü daha mükemmeldir, azâbı ise sonsuzdur.'

74- Elbette ki her kim rabbine cehennemlik olarak gelirse kesinlikle ona cehennem vardır. Orada ne ölür ne de yaşar,

75- Kim de rabbine mümin olarak Allah'ın rızâsına uygun davranışlarda bulunmuş olduğu halde gelirse işte onların hakkı yüksek mevkilerdir,

76- Adn cennetleridir. Alt başlarından ırmaklar akar ve sonsuza kadar orada kalacaklardır. Ve bu ödül, ibâdetlerini yerine getirip şirkten ve gûnahtan arınanlarıdır.

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي
 الْبَحْرِ يَمَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
 بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَأَصَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
 وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ
 وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ
 وَالسَّلْوى ﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ
 فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾
 وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾ وَمَا
 أَغْجَلْتُكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي
 وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ
 بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
 أَسْفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَّ أَحْسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ
 الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ
 مَوْعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
 أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَتَىٰ السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

77- Andolsun ki Mûsâ'ya, 'Kullarımı gece yola çıkar, sonrasında o denize ulaşınca onların geçip gideceği kuru bir yol aç. Sana yetişecekler diye korkma, başına bir şey gelmesinden de endişelenme' diye vahyetmiştik.

78- Firavun da ordusuyla hemen peşlerine düşmüştü daha sonra da dalgalar onları boğup o denizin derinliklerine çekmişti.

79- Firavun, halkını yolun dışında bırakmış, doğru yolu göstermemişti.

80- Buyurduk ki: Ey İsrâiloğulları! Sizi düşmanlarınızdan kurtarmıştık, Sina Dağı'nın sağ tarafında size vaatte bulunmuştuk, size ballı bitki özü ve bıldırcın eti bahşetmiştik,

81- Sizi rızıklandırdığımız güzel ve lezzetli şeylerden yiyip için. Sakın çığırınızdan çıkmayın, yoksa gazabıma uğrarsınız! Her kim gazabıma uğrarsa artık o cehenneme yuvarlanmıştır.

82- Hiç şüphesiz ben, tövbe eden, iman edip Allah'ın rızasına uygun davranan ve sonrasında doğru yolda olanları mutlaka bağışlayacağım.

83- Allah buyurdu ki: "Ey Mûsâl! Acelen ne ki halkından ilerdesin?"

84- Mûsâ, 'Onlar hemen izim sıra gelmekte. Hoşnut olasın diye senin belirlediğin yere gelmekte acele ettim' dedi.

85- Allah buyurdu ki: "Senin ardından halkının tutumunu ortaya çıkardık. Sâmiri onları doğru yoldan çıkardı."

86- Bu yüzden Mûsâ halkına hiddetli ve kaygılı bir halde döndü ve 'Ey halkım! Rabbiniz size doğru yolu gösterip cennete ulaştıracak Tevrat'ı vereceğini vaat etmedi mi? Bekleyişiniz çok mu uzun sürdü? Yoksa rabbinizin azâbının başınıza gelmesini mi istediniz? Bu yüzden mi bana verdiğiniz sözü bozdunuz?' dedi.

87- Halkı dedi ki: 'Biz sana verdiğimiz sözü durup dururken bozmadık. Fakat biz Mısır halkının bize haram olan ziynet eşyalarını taşımaktaydık. Bu yüzden onları ateşe attık, Sâmiri de benzer şekilde attı.'

88- ‘Sonra Sâmiri, bir buzağı leşini altın-gümüşle kaplayıp böğürecek hale getirdi ve halkın karşısına çıkardı.’ Ardından o ve yanındakiler, ‘İşte sizin ilâhınız da Mûsâ’nın ilâhı da budur. Fakat Mûsâ bunu unuttu’ dediler.

89- Kendilerinin bu iddialarına o ilâh dediklerinin karşılık veremediğini, kendilerine ne zararı ne de bir faydası olmadığını hiç mi düşünmüyorlardı?

90- Andolsun ki öncesinde Hârûn onlara, ‘Ey halkım! Bu tür şeylerle yalnızca tutumunuz ortaya çıkarılmaktadır. Kesinlikle rabbiniz, Rahmân’dır, hemen bana tâbi olun, emirlerime itaat edin’ demişti.

91- Buzağaya tapınanlar, ‘Mûsâ bize dönünceye kadar buna ibâdet etmeye devam edeceğiz’ demişlerdi.

92- Mûsâ dedi ki: ‘Ey Hârûn! Onların doğru yoldan çıktıklarını gördüğünde seni ne durdurdu ki,’

93- ‘Benim uyguladığım kanunları uygulamadın, emrime karşı mı çıktın?’

94- Hârûn, ‘Ey anamın oğlu! Beni çekiştirip durma. Aslında ben, ‘İsrâiloğullarının arasında ayrılık çıkardın, sözü mü önemsemedin’ demenden korktum’ dedi.

95- Mûsâ, ‘Peki sen neyin peşindesin, Ey Samiri?’ dedi.

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَالَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ٨٨ أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا ٨٩ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هُرُونُ مِنْ
قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي
وَاطِيعُوا أَمْرِي ٩٠ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى
يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ٩١ قَالَ يَا هُرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ
ضَلُّوا ٩٢ أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ٩٣ قَالَ يَبْنَؤُمَّ
لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ
بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ٩٤ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا
سَامِرِيُّ ٩٥ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلْتِ لِي نَفْسِي
٩٦ قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ
وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانظُرْ إِلَى إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ
عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ٩٧ إِنَّمَا
إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ٩٨

96- Sâmiri, ‘Ben onların görüp anlamadıklarını görüp anladım, bu yüzden melek elçinin bastığı yerden bir avuç toprak almıştım sonra da onu eriyen zinetlere attım, bu şekilde nefsim beni kandırdı’ dedi.

97- Mûsâ, ‘Defol git! Bu yaptıklarından dolayı senin cezân yaşadığın sürece, ‘Bana dokunmayın’ demektir. Ve kesinlikle kaçamayacağın bir azâba daha uğrayacaksın. Tapınıp durduğun ilâhına bak! Onu kül olana kadar yakacağız, sonra da o külleri un ufak edip denize savuracağız’ dedi.

98- Sizin ilâhınız zâtından başka ilâh olmayan Allah’tır sadece. O her an, her şeyden haberdardır.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ
 مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۝٩٩ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وِزْرًا ۝١٠٠ خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۝١٠١ يَوْمَ
 يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۝١٠٢ يَتَخَفَتُونَ
 بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝١٠٣ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
 أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝١٠٤ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ
 فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۝١٠٥ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝١٠٦ لَا تَبْقَى
 فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝١٠٧ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ
 وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۝١٠٨ يَوْمَئِذٍ
 لَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا
 ۝١٠٩ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا
 ۝١١٠ وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا
 ۝١١١ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا
 وَلَا هَضْمًا ۝١١٢ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا
 فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝١١٣

99- Ey ümmî nebî! Bize özgü olarak sana verdiğimiz Kur'an'da, daha önce yaşanmış, yok edilen ve kurtulan insanlarla ilgi haberlerin bir kısmını benzer şekilde anlatıyoruz sana.

100- Her kim Kur'an'ı umursamazsa bilsin ki kıyâmet günü, yüklendiği günah belini bükecek,

101- Sonsuza kadar onun altından kalkamayacaklar. Kıyâmet günü onların yüklendikleri, ne kötü bir yüküdür!

102- Diriliş günü Sûr'a üflenecek, o gün cehennemlikleri hayra gözleri kapalı bir halde toplayacağız.

103- Onlar aralarında kısık sesle, 'Yalnızca on gün gömütlerdeydiniz' diye konuşacaklar.

104- Onların söylediklerinin doğrusunu en iyi biz biliriz. Onlar gibi diriltilmiş olan müminler, 'Yalnızca diriliş gününe kadar kaldınız' diyecek.

105- Sana dağların ne olacağı hakkında sorular soruyorlar. De ki: 'Rabbim onları un ufak edip savuracak,'

106- 'Ardından da yeryüzünü dümdüz edip çorak toprak olarak öylece ortada bırakacak,'

107- 'Orada ne bir esik ne de bir tümsek göreceksin.'

108- O gün diriltilemler hiçbir tarafa sapmadan çağırıcıya itaat ederler. Rahmân'ın azametinden sesler kesilmiştir. Ayak seslerinden başka ses duymazsın.

109- O gün Rahmân'ın izin verdiği ve rızasına muhalif konuşmayacak olanların hâricinde şefaata fayda vermez.

110- Allah onların yaptıklarını da bilir, yapacaklarını da. Onlar ise Allah'ın kimler için şefaate izin vereceğini bilmezler.

111- Daima var olan ve sonu olmayan, bizâtihi var olan ve her dâim yaratan Allah'ın huzurunda başlar eğilir. Her kim günah içinde bir hayât sürmüştür ve kâfir olarak ölmüşse başarısız olmuştur,

112- Kim de mümin olarak Allah'ın rızasına uygun davranışlarda bulunmuşsa ne haksızlık yapılmasından korkar ne de hakkının yemesinden.

113- İnsanların Allah'ın emirlerine uyup azâbından kaçınmaları veya onlara ibret olması için bu şekilde iç içe geçmiş benzer tehditleri tekrarlayarak Kur'an'ı indirdik.

114- Gerçek hükümler olan Allah çok yücedir. Ey ümmî nebi! Sana vahyedilen Kur'an tamamlanmadan önce onu okumak için acele etme. 'Rabbim, ilmimi arttır!' de.

115- Andolsun ki önceleri Âdem'e emrimizi bildirmiştik fakat o emrimizi ihmal etti. Onu kesin kararlı görmedik.

116- Meleklerle, "Âdem'e secde edin." diye buyurduğumuzda İblis'in hâricinde hepsi hemen secde etmişlerdi. İblis secde etmekten kaçınmıştı.

117- Bu yüzden buyurmuştuk ki: 'Ey Âdem! Bu İblis sana ve hanımına kesinlikle düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmanın, yoksa çok sıkıntı çekersiniz.'

118- 'Doğrusu sen orada ne aç kalırsın ne de açlık kalırsın.'

119- 'Sen orada ne susuzluk bilirsin ne de güneşten bunalırsın.'

120- Fakat şeytan ona vesvese verip, 'Ey Âdem! Hiç tükenmez bir gücün ve sonsuzluğun kaynağı olan ağacı sana göstereyim mi?' dedi.

121- Böylece o ağaçtan her ikisi de yedi, bu yüzden bedenleri tamamen kendilerine görünür oldu. Onlar da cennet yapraklarıyla üzerlerini örtmeye başladılar. Âdem rabbinin emrine itaat etmedi, bu yüzden doğru yoldan çıktı.

122- Yine de rabbi onun durumunu göz önünde tutup tövbesini kabul etti ve ona doğru yolu gösterdi.

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۖ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ۖ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ۖ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۖ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۖ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ۖ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ۖ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ۖ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ۖ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا يَا تَيْنَنَّكُمْ مِنِّي هُدَىٰ فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ۖ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ۖ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۖ

123- Allah buyurdu ki: 'Bulduğunuz konumu birbirinize düşman olarak terk edin hepiniz. Buna karşın benden size doğru yolu gösteren bir resül geldiğinde kim hemen doğru yoluma uyarsa ne doğru yolun dışında kalır ne de sonunda mutsuz olur.'

124- Kim de âyetlerimi umursamazsa bilsin ki huzursuz bir hayâtı olacaktır. Kıyâmet günü de onu hayır görmeyen biri olarak diriltiriz.

125- O, 'Rabbim! Ben hayır gören biriydim, beni niçin hayır görmeyen biri olarak dirilttin' diyecek.

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى
 ۱۲۶ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۖ وَلَعَذَابُ
 الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ۚ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ
 الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهى
 ۱۲۸ ۖ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ
 مُسْمًى ۗ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
 الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ
 لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۚ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
 مِنْهُمْ زَهْرَةَ الدُّنْيَا لِنَفْسِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى
 ۱۳۱ ۖ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ
 نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ
 ۱۳۳ ۖ أَوْلَمْ تأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۚ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَا هُمْ
 بَعْدَآبٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
 آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذَلَّ وَنَحْزَىٰ ۚ قُلْ كُلُّ مِثْرَبٍصٌّ فَمَتَّبِعُوا
 ۱۳۵ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ

126- Allah buyuracak ki: “Aynı senin yaptığın gibi âyetlerimiz sana sunulmuştu ama sen onları ihmal etmişsin. Aynı şekilde bugün de sen hayır görmekten ihmal edildin.”

127- Rabbinin âyetlerine îman etmeyip haddi aşanları biz böyle cezalandırırız. Âhiretin azâbı çok şiddetli ve sonsuzdur.

128- Kendilerinden önceki nice topluluğu yok etmemiz onlara doğru yolu hiç mi göstermedi? Onların harâbelerinden de geçip gidiyorlar. İdrak edenler için kuşkusuz bütün bunlarda büyük bir kudretin izleri vardır.

129- Ey ümmî nebî! Ezelde, rabbinin onlara tövbe etmeleri için belirli bir süre verme kararı olmasaydı resûlleri inkâr edenlerin hemen azâba uğramaları zorunlu olurdu.

130- Bu yüzden sen onların söylediklerine sabret. O'nun rızâsına ulaşmak için güneş doğmadan önce sabah ve batmadan önce ikindi, gece vakitlerinde akşam ve yatsı, gündüz vakitlerinde de öğlen namazı ile rabbini hamd ile tesbih et.

131- Sakın ha sakın onların tutumlarını ortaya çıkarmak için kâfirlerin bazı kesimlerini faydalandırdığımız dünya hayatının debdebesine de göz dikme! Rabbinin ihsan edip gösterdiği doğru yolun sevabı daha hayırlıdır ve karşılığı sonsuzdur.

132- Halkına namazı emret ve sen de namazda devamlı ol! Biz senin rızık peşinde olmanı da istemiyoruz. Biz sana rızık veririz. Mutlu son, harama-helâle özen gösterenlerindir.

133- Kâfirler, ‘Hiç değilse önerdiğimiz mucizelerden birini rabbinden bize getirseydi’ dediler. Onların, önceki kitaplarda yazılanların da kanıtı olan Kur’an’dan hiç mi haberleri yok?

134- Şâyet biz onları Kur’an’dan önce bir azapla yok etseydik, ‘Rabbimiz! Hiç değilse bize bir resûl gönderseydin de hor, hakir ve rezil olmadan önce senin âyetlerine uysaydık’ derlerdi.

135- De ki: ‘Hepimiz bekliyoruz, artık siz de bekleyin olacaksınız. Fakat yakında anlayacaksınız, kimler dosdoğru yola tarafmış, kimler doğru yolda gidemiştir.’